Kvalita relačního schématu, normalizace

Dva přístupy k návrhu struktury relačního schématu:

- normalizační teorie
   Metoda návrhu pomocí funkčních závislostí
- z konceptuálního schématu
   Metoda návrhu pomocí transformačních pravidel

Uvažujme relaci: PROGRAM(NÁZEV K, JMÉNO F, ADRESA, DATUM)

- změní-li se adresa kina, je nutné ji měnit víckrát,
- nehraje-li kino zrovna nic, ztrácíme jeho adresu
- chceme-li přidat nové kino s adresou, lze tojer když se tam hraje nějaký film.

Jak to zlepšíme?

Normalizace Normalizace dekompozici KINO(NÁZEV K, ADRESA) MÁ NA PROGRAMU(<u>NÁZEV K, JMÉNO_F, DATUM</u>) IO: MÁ NA PROGRAMU[NÁZEV K] CKINO[NÁZEV K]

- Hodnoty některých atributů funkčně závisí na hodnotách jiných atributů.
  - ke každému kinu existuje nejvýše jedna adresa
  - pro každé kino a film existuje nejvýše jedno datum, kdy dané kino má daný film na programu

- vztah typ entity typ entity ... relationship
- vztah typ entity datový typ ... Atribut Ai
- vztah dom(Ai) dom(Aj) ... funkční závislost

$$\{R(A),F\}$$

- F ... jedna z možností zápisu IO
- IO ... tvrzení o tom, které entice z D1x... xDn jsou přípustné

Integritní omezení (funkční závislosti) definují množinu přípustných relací R*, které mohou vzniknout podle schématu R(A)

Příklad:

Rozvrh (Přednáška, Učitel, Místnost, Hodina, Student, Známka)

Vnitropodnikové pravidlo:

Každá přednáška je přednášena právě/nejvýše jedním učitelem

Tvrzení k DB schématu:

K jedné hodnotě z dom(Přednáška) se přiřadí právě /nejvýše jedna hodnota z dom(Učitel)

Předmět → Učitel

zkraťme to: $P \rightarrow U$

Nechť ve schématu ROZVRH jsou zakódovány aktualizační anomálie. Nahraďme schéma množinou schémat tak, aby výsledek měl "rozumné vlastnosti"

```
výchozí schéma: R = R (P,U,M,H,S,Z) ~ PUMHSZ
   R_{III} = \{PU, HSM, PSZ, HSM\}
R_{III} = \{PU, HSM, PSZ, HMP\}
R_{IV} = \{PU, HMP, PSZ, HSP\}
R_{IV} = \{HMPU, PSZ, HSP\}
    \mathbf{R}_{VI} = \{PU, HMP, PSZ\} \mathbf{R}_{VII} = \{PSUHM, PSZ\}
```

Odhalení FZ mezi atributy schématu

P	U	M	Н	S	Z
Programování	Kryl	S7	Po9	Novák	2
Programování	Kryl	S 3	Út3	Novák	2
Programování	Kryl	S 7	Po9	Volák	3
Programování	Kryl	S 3	Út3	Volák	3
Systémy	Král	S4	Po7	Zíka	1
Systémy	Král	S4	Po7	Tupý	2
Systémy	Král	S4	Po7	Novák	2
Systémy	Král	S4	Po7	Bílý	1
možná			rčită		

možná U *→* HM určitě

možná platí P → U,HM→P,HU→M, HS→ M

a co toto: $FS \rightarrow Z$

Návrh relací - Funkční závislost

Mějme schéma R(A), uvažujme X ⊆ A

X-hodnota:

Jsou-li atributy v X { X_1 :dom(X_1),..., X_n :dom(X_n)}, pak X-hodnotou je libovolný prvek z kartézského součinu dom(X_1)× dom(X_2)... × dom(X_n).

A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10

Návrh relací - Funkční závislost

Mějme schéma R(A), uvažujme X ⊆ A

Funkční závislost:

Mějme množiny atributů B ⊆ A, C ⊆ A. Říkáme, že C závisí funkčně na B (nebo B funkčně určuje C), jestliže ke každé B-hodnotě existuje **nejvýše** jedna C-hodnota.

Dané tvrzení označujeme B → C

C funkčně nezávisí na B: B /> C

Návrh relací -

Odvoditelnost FZ

Pozorování: odvoditelnost funkčních závislostí

Př.:

c)
$$PS \rightarrow S \dots plati vždy$$

b) platí-li
$$PS \rightarrow Z$$

 $PS \rightarrow S$ $\Rightarrow$ $PS \rightarrow ZS$

Funkční závislosti - Armstrongova pravidla

```
Mějme R(A), nechť X \subseteq A, Y \subseteq A, Z \subseteq A
triviální funkční závislosti:
jestliže Y \subseteq X, pak X \to Y
                                                                       (FZ1)
př.: UM \rightarrow U
tranzitivita:
jestliže X \rightarrow Y a Y \rightarrow Z, pak X \rightarrow Z
                                                                       (FZ2)
př.: HS \rightarrow HM a HM \rightarrow P, pak také platí HS \rightarrow P.
kompozice pravé strany:
jestliže X \rightarrow Y a X \rightarrow Z, pak X \rightarrow YZ
                                                                       (FZ3)
dekompozice pravé strany:
jestliže X \rightarrow YZ, pak X \rightarrow Y a X \rightarrow Z
                                                                        (FZ4)
```

Návrh relací - Armstrongova pravidla

Příklad: Rozvrh(M,H,U,P,S,Z)

 $P \rightarrow U HM \rightarrow P HU \rightarrow M PS \rightarrow Z HS \rightarrow M$

- Podle (FZ1) platí $HM \rightarrow H$ a $HU \rightarrow H$.
- Podle (FZ3) z HU → H a HU → M odvodíme HU→ HM
- Podle (FZ2) z $HM \rightarrow P$ a $P \rightarrow U$ odvodíme $HM \rightarrow U$
- Podle (FZ3) z HM → H a HM → U odvodíme HM → HU
   Vidíme, že HM a HU jsou funkčně ekvivalentní.

HM ↔ HU

Návrh relací - Klíč

Uzávěr množiny atributů X⁺ vzhledem k F je množina všech atributů funkčně závislých na X. Označujeme jej X⁺ (def. 3.4.5)

Definice klíče:

Mějme R(A), nechť $K \subseteq A$,

K je klíčem schématu R(A), jestliže splňuje dvě vlastnosti:

- $K \rightarrow A$ $K^+ = A$
- neexistuje K'⊂ K taková, že K'→ A.

Návrh relací - Armstrongova pravidla

Příklad: Rozvrh(S,H,M,U,P,Z)
F
$$P \rightarrow U$$
 HM $\rightarrow P$ HU $\rightarrow M$ PS $\rightarrow Z$ HS $\rightarrow M$
Co je klíčem schématu?
P $^+$ = {P, U} Triviální FZ Tranzitivita
HM $^+$ = {H,M,P,U}
HU $^+$ = {H,U,M,P}
PS $^+$ = {P,S,Z,U}

PROGRAM	NÁZEV_K	JMÉNO_F	ADRESA	DATUM
	Blaník	Top gun	Václ.n. 4	29.03.94
ata	Blaník	Kmotr	Václ.n. 4	08.03.94
zná ztrato	Mír	Nováček	Starostrašnická 3	10.03.94
možná ztráta informace	Mír	Top gun (	Starostrašnická 3	09.03.94
inform	Mír	Kmotr	Starostrašnická 3	08.03.94
			redyn	
Integritní or	mazaní:		redund	$d_{Q_{n_{C_{\mathcal{P}}}}}$
integritin or	HEZEIII.			

Integritní omezení:

- IO1: Klíčem schématu je{NÁZEV K, JMÉNO F}.
- IO2: Každé kino má právě jednu adresu

Intuitivním řešením je dekompozice ADRESÁŘ(NÁZEV_K,ADRESA), PROGRAMY(NÁZEV_K, JMÉNO_F, DATUM)

PROGRAMY	NÁZEV_K	JMÉNO_F	DATUM
	Blaník	Top gun	29.03.94
	Blaník	Kmotr	08.03.94
	Mír	Nováček	10.03.94
	Mír	Top gun	09.03.94
	Mír	Kmotr	08.03.94

ADRESÁŘ	NÁZEV_K	ADRESA
	Blaník	Václ.n. 4
	Mír	Starotrašnická 3

- adresa kina je pouze jednou (odstraněna redundance)
- Ize evidovat i kino, kde se (právě) nic nehraje (nehrozí ztráta informace o kinu, když bude 'stát')
- podstata řešení: odstraněna závislost neklíče (adresa) na pouhém podklíči (Název_k)

FILM1	JMÉNO_F	HEREC	OBČANSTVÍ	ROK		
	Černí baroni	Landovský	CZ	94		
	Top gun	Cruise	USA	86		
	Kmotr	Brando	USA	72		
	Nováček	Brando	USA)	90		
	Vzorec	Brando	USA	80		
			redu.			
Každý berec má právě jedno občanství						
	rec má právě		ství			

IO1: Klíčem schématu je JMÉNO F.

IO2: Každý herec má právě jedno občanství

- Nelze sledovat občanství herců, kteří "nehrají",
- Ztratíme informaci o občanství herce, jesliže jeho možná ztráta informace informace

Intuitivním řešením je dekompozice OSOBNÍ_ÚDAJE(HEREC, OBČANSTVÍ) FILM2(JMÉNO_F, HEREC, ROK),

OSOBNÍ_ÚDAJE	HEREC	OBČANSTVÍ
	Landovský	CZ
	Cruise	USA
	Brando	USA

FILM2	JMÉNO_F	HEREC	ROK
	Černí baroni	Landovský	94
	Top gun	Cruise	86
	Kmotr	Brando	72
	Nováček	Brando	90
	Vzorec	Brando	80

- občanství herce je pouze jednou (odstraněna redundance)
- lze evidovat i občanství herce, jehož filmy vypadly z db (nehrozí ztráta informace o občanství herce, který "stojí")
- podstata řešení: odstraněna závislost neklíče (občanství) na jiném neklíči (herec)

V obou předchozích příkladech byly neklíčové atributy závislé na klíči. Některé z nich však nepřímo - tranzitivně.

V prvním případě šlo o tranzitivitu

klíč → podklíč → neklíč

V druhém případě šlo o tranzitivitu

klíč → neklíč → neklíč

Jsou-li všechny neklíčové atributy závislé na klíči přímo a nikoliv tranzitivně, pak je schéma ve **3NF**

Poznámka: má-li schéma více klíčů (klíč1↔klíč2), nebude nám vadit *klíč1→ klíč2→neklíč*

Poznámka2: Jsou-li všechny atributy schématu součástí **nějakého** klíče, je schéma ve 3NF.

Mějme R(A)

Nechť $X \subset A$, $Y \subset A$ a $C \in A$, $C \notin X$ $C \notin Y$.

Nechť dále $X \rightarrow Y \rightarrow C$ a neplatí, že $Y \rightarrow X$.

Pak říkáme, že C je tranzitivně závislý na X.

Definice 3.4.6:

Říkáme, že schéma relace R je ve 3. normální formě (3NF), jestliže každý neklíčový atribut schématu R není tranzitivně závislý na žádném klíči schématu.

Normální formy schémat relací – BCNF - motivace

Mějme ROZVRH(MHUP), HU→M, HM→P, P→U lze odvodit klíče: <u>HU, HM, HP</u>

P→U ... závislost mezi dvěma podklíči ROZVRH vyhovuje kritériu pro 3NF (Proč?) a přeci je v datech redundance!

ROZVRH	P ŘEDNÁŠKA	U ČITEL	MÍSTNOST	HODINA
	Systémy	Král	S4	Po7
	Programování	Kryl	\$ 7	Po9
	Programování	Kryl	\$3	Út3

redundance

Normální formy schémat relací - BCNF

Existuje zde závislost **část_ klíče1 → část_klíče2**P→ U

dekompozice OBS(<u>P</u>,U), ROZVRH1(<u>HM</u>P)

- zmizela redundance v atributu U
- neztratí se informace, že Kryl přednáší Programování, když toto vypadne z rozvrhu
- řešení spočívá v odstranění závislosti části jednoho klíče na části druhého klíče

Definice: 3.4.7

Říkáme, že schéma relace R je v **Boyce - Coddově normální formě** (BCNF), jestliže pro každou netriviální závislost $X \rightarrow Y$ platí, že X obsahuje klíč schématu R.

Poznámka:

Každé schéma, které je v BCNF, je také ve 3NF. Obrácené tvrzení obecně neplatí.

Má-li ale schéma jediný klíč, nebo jednoduché klíče, potom je-li ve 3NF je také v BCNF.

Normální formy schémat relací – BCNF – příklad 2

```
Příklad 3.4.7. Uvažujme schéma relace
ADRESÁŘ(MĚSTO, ULICE, DUM, PSČ).
F: {MĚSTO, ULICE} → PSČ, PSČ → MĚSTO
{MĚSTO,ULICE,DUM} je klíčem (→ {PSČ,MĚSTO,ULICE,DUM}) }
{PSČ,ULICE,DUM} je klíčem (→ {PSČ,MĚSTO,ULICE,DUM})
```

Schéma *nemá žádný neklíčový atribut* a je tedy ve 3NF. Nikoliv však v BCNF.

ADRESÁŘ lze nahradit dekompozicí.

dekompozice1: dekompozice2:

A1(<u>PSČ</u>, MĚSTO) A2(<u>MĚSTO,ULICE</u>,PSČ)

B1(PSČ, ULICE, DUM) B2(MĚSTO, ULICE, DUM)

Úprava relačního schématu databáze

NORMALIZACE

Eliminaci aktualizačních anomálií zajišťujeme převedením relačního schématu do 3NF, resp. BCNF.

(Normalizovat lze pomocí) DEKOMPOZICE

Původní schéma: R(U, F)

Dekomponované schéma: $\{R_i(U_i,F_i)\}_{i=1}^n$ kde $\bigcup U_i = U$

Kvalita dekompozice (požadavky):

P1: Výsledná schémata by měla mít "stejnou" sémantiku.

P2: Nové relace by měly obsahovat "stejná" data, jaká by obsahovala původní relace.

Pokrytí původní množiny závislostí F (P1)

Cílem bude, aby původní schéma a schémata získaná dekompozicí nějak odrážela stejné závislosti.

$$F^+ = (\cup F_i)^+$$

zpět k příkladu: ADRESÁŘ(MĚSTO, ULICE, DUM, PSČ).

F: {MĚSTO, ULICE} → PSČ, PSČ → MĚSTO

Dekompozice: SEZNAM_POŠT(PSČ, MĚSTO)

POŠTOVNÍ_RAJON(PSČ, ULICE, DUM)

Ve schématu SEZNAM_POŠT lze kontrolovat původní funkční závislost PSČ → MĚSTO.

Původní závislost {MĚSTO, ULICE} → PSČ pokryta není.

Pokrytí původní množiny závislostí F

Příklad 3.4.7.

FILM1(JMÉNO_F, ROK, HEREC, PŘÍSLUŠNOST)
F: HEREC → PŘÍSLUŠNOST, JMÉNO_F → HEREC,
JMÉNO_F → PŘÍSLUŠNOST

Dekompozice podle HEREC → PŘÍSLUŠNOST:

OSOBNÍ_ÚDAJE(<u>HEREC</u>, PŘÍSLUŠNOST), HEREC $\rightarrow$ PŘÍSLUŠNOST FILM2(<u>JMÉNO_F, ROK</u>, HEREC), JMÉNO_F $\rightarrow$ HEREC

Závislost JMÉNO_F → PŘÍSLUŠNOST je pokryta, protože je **odvoditelná** ze závislostí, které platí na schématech OSOBNÍ_ÚDAJE a FILM2.

Pokrytí původní množiny závislostí F

Definice 3.4.8: Mějme schéma databáze $R = \{S(A,F)\}$ a dekompozici $\mathbf{R}_D = \{(R_i(A_i),F_i), 1 \le i \le n, n \ge 1\}.$

Řekneme, že **R**_D má vlastnost pokrytí závislostí, jestliže

$$F^+ = (\bigcup_{i=1}^n F_i)^+$$

Pokrytí původní množiny závislostí F

```
Příklad 3.4.7.

JIZDA(C_AUTA, RIDIC, TYP,OBSAH_M)

F: C_AUTA → TYP .... nevyhovuje 2NF

TYP → OBSAH_M .... nevyhovuje 3NF
```

žádná FZ není pokryta

Dekompozice1: R1(<u>TYP,RIDIC</u>), R2(<u>C_AUTA,RIDIC</u>,OBSAH_M)

2. původní FZ není pokryta

Dekompozice2 ("podle 1. FZ"):
R1(<u>C_AUTA</u>,TYP), **C_AUTA**→**TYP**R2(<u>C_AUTA</u>, RIDIC, OBSAH_M)

obě původní FZ jsou pokryty

```
Dekompozice3 (začneme "podle 2. FZ"):
R1(<u>TYP</u>, OBSAH_M)
R2(<u>C_AUTA</u>, RIDIC, TYP)

C_AUTA→TYP
```

Bezztrátové spojení (P2)

Nové relace by měly obsahovat "stejná" data, jaká by obsahovala původní relace.

Dekompozici schématu lze považovat za několik **projekcí** původní relace na množiny atributů nových schémat. Kvalitní dekompozice bude taková, která bude mít vlastnost zpětného **bezztrátového spojení.**

Pro každou přípustnou relaci S* by mělo platit

$$S^* = *S_i^*[A_i]$$

Příklad špatné dekompozice – není bezztrátová!

Proveďme dekompozici Z* ZAPIS(PŘEDN, STUD) HODN (PŘEDN, ZN)

ZAPIS*:=Z* [PŘEDN, STUD]

Z	PŘEDN	STUD	ZN
	Programování	Novák	2
	Programování	Volák	3
	Systémy	Zíka	1
	Systémy	Tupý	2
	Systémy	Novák	2
	Systémy	Bílý	1

 $HODN:=Z^*[PŘEDN, ZN]$

$\mathbf{Z}$	PŘEDN	STUD
	Programování	Novák
	Programování	Volák
ZAPIS	Systémy	Zíka
	Systémy	Tupý
	Systémy	Bílý
	Systémy	Novák

Z2	PŘEDN	ZN
	Programování	2
HODN	Programování	3
пори	Systémy	1
	Systémy	2
7 4	Systémy	1

Zpětné spojení bude "větší" než původní Z*. Bude např. obsahovat n-tici (**Programování**, **Novák**, **3**). Zpětné spojení není bezztrátové.

Přestože obdržíme více n-tic, informace je méně, nevíme, co platí a co ne.

Bezztrátové spojení (P2)

Tvrzení 3.4.6:

Nechť S(A) je schéma relace a $\{S_i(A_i)\}$, i $\in$ <1,n>, n>1, určuje jeho dekompozici. Pak pro každou relaci S^* platí

Tvrzení 3.4.7. Mějme schéma R(A,B,C), kde A,B,C jsou disjunktní množiny atributů, a funkční závislost $B \rightarrow C$. Rozložíme-li R na schémata $R1(\underline{B},C)$ a R2(A,B), je takto provedená dekompozice **bezztrátová**.

Naopak, je-li dekompozice R1(B,C) a R2(A,B) bezztrátová, musí platit buď B $\rightarrow$ C nebo B $\rightarrow$ A.

Bezztrátové dekompozice - příklad

Dekompozice může mít vlastnost bezztrátového spojení, nemusí však mít vlastnost pokrytí závislostí.

```
ADRESÁŘ(MĚSTO, ULICE, DUM, PSČ).
F: (MĚSTO,ULICE) →PSČ , PSČ→ MĚSTO

Dekompozice (bezztrátová):
SEZNAM_POŠT(PSČ, MĚSTO) PSČ→ MĚSTO (platí dále)
POŠTOVNÍ RAJON(PSČ, ULICE, DUM)
```

{MĚSTO, ULICE} →PSČ (tuto FZ jsme ztratili)

Bezztrátová dekompozice - úvaha

Má-li dekompozice vlastnost pokrytí závislostí, nemusí být bezztrátová.

```
Například:

R(\underline{A}, \underline{C}, B, D) \Rightarrow R1(\underline{A}, B), A \rightarrow B

F: A \rightarrow B, C \rightarrow D R2(\underline{C}, D), C \rightarrow D

(R1 * R2)^* \neq R^*

jak to napravíme? R3(\underline{A}, \underline{C})

(R3 * R1 * R2)^* = R^*
```

Pokrytí závislostí a bezztrátové spojení

Důsledek porušení "pokrytí závislostí" (P1): CHUDŠÍ SÉMANTIKA

Důsledek porušení "bezeztrátovosti" (P2):

NEJDE O STEJNÁ DATA

Algoritmus dekompozice

- Předpoklad schématu univerzální relace
  - jednoznačnost jmen atributů,
  - atribut hraje pouze jednu roli

Příklad: jméno ZNÁMKA je vyhrazeno pro atribut "hodnocení studenta u zkoušky" a nemůže být současně použito pro atribut "ohodnocení kvalifikace učitele"

Předpoklad jednoznačnosti vztahů mezi atributy

Příklad:

VEDOUCÍ_PROJEKTU(UČITEL, STUDENT, PROJEKT)
VYUKA(UČITEL, STUDENT, PŘEDMĚT)

Algoritmus dekompozice

postup:

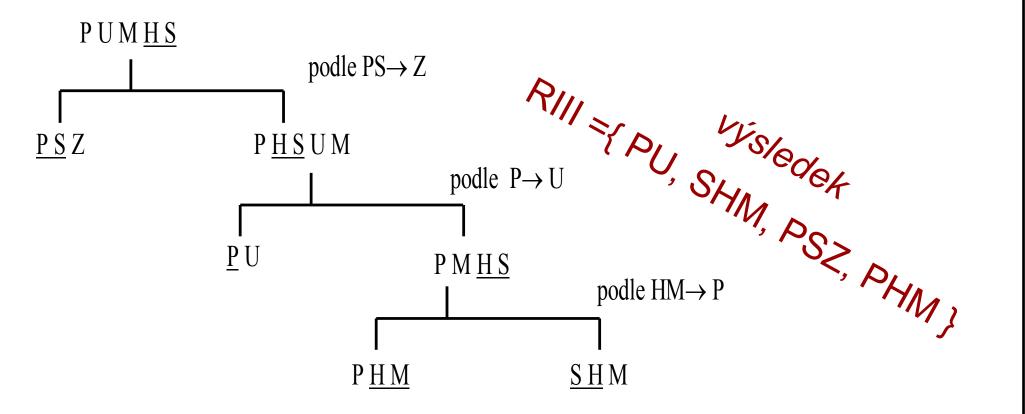
- Schémata se rozkládají binárně dle tvrzení o bezeztrátové dekompozici
- Strategie: "nalomit" tranzitivitu, dekomponovat podle
   FZ, která způsobuje, že schéma není v 3NF.
- Každé nové schéma se testuje na 3NF
- výsledek:
  - je ve 3NF
  - je zachována bezeztrátovost
  - obecně nejsou pokryty závislosti

$$R(\underline{K}, C, D), C \rightarrow D$$

$$\downarrow \downarrow$$
 $R1(\underline{C}, D), R2(\underline{K}, C)$

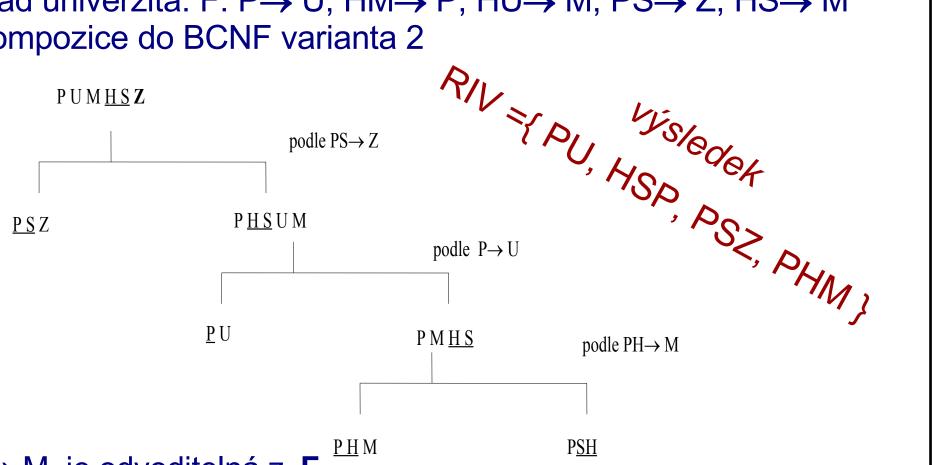
Algoritmus dekompozice – řešení 1

Příklad univerzita: F: P $\rightarrow$ U, HM $\rightarrow$ P, HU $\rightarrow$ M, PS $\rightarrow$ Z, HS $\rightarrow$ M

Algoritmus dekompozice – řešení 2

Příklad univerzita: F: P $\rightarrow$ U, HM $\rightarrow$ P, HU $\rightarrow$ M, PS $\rightarrow$ Z, HS $\rightarrow$ M Dekompozice do BCNF varianta 2

Úprava množiny FZ - pojmy

V Algoritmu normalizace jsme mlčky předpokládali, že empiricky zjištěná F je v prvním kroku konsolidovaná.

Chtěli bychom nějaké "rozumné" pokrytí F – jedním takovým je **minimální pokrytí.**

Závislost, která má na pravé straně jeden atribut, nazýváme **elementární** funkční závislost.

Množina všech funkčních závislostí odvoditelných z F se nazývá **uzávěr F** (definice 3.4.2) Značíme: F⁺.

Úprava množiny funkčních závislostí - pojmy

Pokrytí množiny funkčních závislostí F je množina funkčních závislostí G, taková, že G⁺ = F⁺ (def. 3.4.3)

Je-li F' množina elementárních závislostí, která vznikne z F dekompozicí jejích neelementárních závislostí, platí F⁺ = F'⁺. Vzniklo tak kanonické pokrytí

Závislost f je redundantní v F, jestliže je odvoditelná ze zbytku F (F - { f })+= F+

Odstraněním všech redundancí vznikne neredundantní pokrytí F (def. 3.4.4)

Nereduntnantních pokrytí může být více.

Úprava množiny funkčních závislostí - motivace

Příklad: První den jsme empiricky odhalili F = {AC→B, BC→D}

Druhý den odhalíme AC→D

Ověřme, zda přináší novou informaci.

$$\begin{array}{c} 1. \ AC \rightarrow B \\ 2. \ AC \rightarrow C \end{array} \right\} \begin{array}{c} AC \rightarrow BC \\ 3. \ BC \rightarrow D \end{array} \right\} \begin{array}{c} AC \rightarrow D \\ P \ddot{i} d \acute{a} n \acute{i} m \ by \ vznikla \\ redundance \end{array}$$

Úloha: Zjistit, zda f je redundantní v F, tj. zda (F - { f })+ = F+

- Neredundantní pokrytí není dáno jednoznačně
- Nered. pokrytí nemusí být podmnožinou F, může vzniknout z F⁺

Úprava množiny funkčních závislostí

Uzávěr množiny atributů X⁺ vzhledem k F je množina všech atributů funkčně závislých na X. Označujeme jej X⁺ (def. 3.4.5)

Obsahuje-li F závislost $X \rightarrow Y$ a existuje atribut $A \in X$ takový, že platí $(X-A)^+ = X^+$, říkáme, že A je na levé straně dané závislosti **redundantním atributem**

Př.: $AB \rightarrow Y \in F$; jestliže $B_F^+ = AB_F^+$, potom A je redundantní

Závislost, u které neexistují na levé straně žádné redundantní atributy se nazývá **redukovaná závislost**

Úprava množiny FZ – konstrukce min. pokr. příklad

```
Příklad:
F: AB\rightarrowC, C\rightarrowA, BC\rightarrowD, ACD\rightarrowB, D\rightarrowEG, BE\rightarrowC, CG\rightarrowBD, CE\rightarrowAG
                                                   U do kanonického tvaru
F': AB\rightarrowC, C\rightarrowA, BC\rightarrowD, \cancel{A}CD\rightarrowB, \cancel{D}\rightarrowE, \cancel{D}\rightarrowG, BE\rightarrowC, CG\rightarrowB,
     CG \rightarrow D, CE \rightarrow A, CE \rightarrow G
                                                        redukce redundantních atributů
F": AB\rightarrowC, C\rightarrowA, BC\rightarrowD, CD\rightarrowB, D\rightarrowE, D\rightarrowG, BE\rightarrowC, CC\rightarrowB
     CG \rightarrow D, CE \rightarrow G
                                                         redukce redundantních FZ
F''': AB\rightarrowC,C\rightarrowA,BC\rightarrowD,CD\rightarrowB, D\rightarrowE, D\rightarrowG, BE\rightarrowC, CG\rightarrowD, CE\rightarrowG
```

Úprava množiny FZ – konstrukce min. pokr.

Algoritmus 3.4.3. Nalezení minimálního pokrytí pro množinu funkčních závislostí.

Vstup: F nad množinou atributů A relace R(A)

Výstup: minimální pokrytí G

- begin 1. Dekomponuj pravé strany funkčních závislostí, tedy převeď FZ do **elementárního tvaru**, sestroj pro F **kanonické pokrytí** F'.
  - 2. Odstraň redundantní atributy, tedy uprav F' na F' tak, aby všechny f byly **redukované**.
  - 3. Odstraň redundantní funkční závislosti, tedy pro F" vytvoř **neredundantní pokrytí** F"

end

Úprava množiny funkčních závislostí

```
Algoritmus 3.4.2. Nalezení neredundantního pokrytí
pro množinu elementárních funkčních závislostí F'.
Vstup: F' nad množinou atributů A relace R(A)
Výstup: neredundantní pokrytí G
begin G := F'
      for each f \in G do
      if f \in (G - \{f\})^+ then G := G - \{f\}
end
                 Problém příslušnosti f do F
```

Úprava množiny FZ – konstrukce min. pokr. - příklad 2

```
Příklad 3.4.3. Nechť je dáno schéma
                     R(A,B,C,D) a F = \{A \rightarrow AC, B \rightarrow ABC, D \rightarrow ABC\}
                     Spočti minimální pokrytí
Krok 1: převedení na elementární závislosti:
   F' = \{A \rightarrow A, A \rightarrow C \mid B \rightarrow A, B \rightarrow B, B \rightarrow C, D \rightarrow A, D \rightarrow B, D \rightarrow C \}
Krok 2: redukce levých stran:
  Všechny závislosti jsou již redukované
Krok 3: eliminace redundantních FZ
     A \rightarrow A, B \rightarrow B jsou triviální
     A \rightarrow C?
     B \rightarrow A?
     B \rightarrow C?
                        (platí B \rightarrow A a A \rightarrow C, tedy B \rightarrow C \in F^+)
     D \rightarrow A?
                        (když ji vyřadíme, stále bude platit D+= DABC)
     D \rightarrow B?
     D \rightarrow C?
Výsledné neredundantní pokrytí G pro F' ( minimální) je
     G'' = \{A \rightarrow C, B \rightarrow A, D \rightarrow B\}
                                               Co je klíč? Je R(A,B,C,D),G" ve 3NF?
```